

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم پیمون در معماری ایرانی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

زهرا قانع رودبرده - کارشناس ارشد مهندسی تکنولوژی معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان، لاهیجان، ایران

خلاصه مقاله:

از دیرباز تناسبات در معماری ایران و جهان نقش بسزایی داشته که حتی میتوان آن را در برخی از معماری ها رکن و پایه دانست. استفاده از ریاضیات و هندسه برای ایجاد تناسبات و هماهنگی در بنا یکی از کارهایی بود که معماران گذشته در پی تلاش های فراوان بدان دست یافتند. این علوم به همراه علوم نظری دیگر از جمله زیبایی شناسی، ایستایی و غیره وسیله هایی برای خلق آثار ماندگار در جهان بودند. معماری ایرانی از یونانی ها و رومی ها و معماری شان (هرچند با ارزش) در بسیاری از زمینه ها گوی سبقت را ربوده بود و دانشمندان معماران ایرانی در این زمینه (تناسب و مدول) تناسبی به نام پیمون را به کمک هندسه و ابزار دیگر برای طراحی هرچه بهتر بناهای مورد نظر ایجاد کردند. اما در حال حاضر شاید کمتر کسی به نام تناسبات ایرانی را بداند و برعکس اکثر افراد اهل فن نام مدول و تناسبات طلائی کلاسیک یونان را شنیده اند. این پژوهش در نظر دارد با روشی تحلیلی توصیفی به بررسی مفهوم پیمون در معماری ایران و استفاده از آن در معماری پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

پیمون، معماری ایران، تناسب، گز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028623>

